

**NOM DE L'ACTIVITAT:** Ascensió a les Agudes per la cresta dels Castelletes

**Data:** 16 de desembre de 2006

**Lloc:** Montseny

**Participants - Socis:** Cristina Roquet i Martí Boleda

**Tipus d'activitat:** Excursionisme

### **Explicació, observacions, comentaris...**

Calia treure'm l'espina de la hivernal als Castelletes, el 31 de gener de 2006. Aquest cop feia molt bon dia i, sobretot, no hi havia mica de neu, cosa força habitual al Montseny. Aquell cop em va atreure fer l'aresta més difícil del Montseny el dia més hivernal, però potser hauria d'haver fet abans el que escric en aquesta fitxa: fer-ho abans sense neu.

Aparquem el cotxe al mateix lloc que l'altre banda i agafem el mateix camí. Recordo gairebé tot el camí i, en arribar al primer castellet, sento la mateixa sensació de ganes de grimpar-los tots. Es van fer més o menys bé, amb alguna grimpadeta un pèl exposada, però mail difícil. Creuem algunes vegades el camí que puja per la vora de la cresta, sempre assequible. S'ha d'anar una mica amb compte amb la roca, una mica humida, que en el cas del granit pràcticament no té cap efecte, però que un cop passat el Coll dels Castelletes, quan es transforma en esquist, es una mica més relliscosa. Els últims trams de grimpada fan que tinguis la sensació de ser en algun cim del Pirineu, llàstima que no vaig arribar fins aquí quan era tot nevat...

Arribem a dalt les agudes, on trobem algú més gaudint del dia assolellat. La visibilitat no és tan bona com al matí i el pirineu és tapat. Amb prou feines podem veure el Cap de Creus, ben visible en dies clars. Montserrat s'intueix sobre la boira vallesana.

De baixada carenegem en direcció al Turó de l'Home només un parell de centenars de metres i de seguida perdem altura pel vessant NW, que queda a la nostra dreta, fins trobar el camí que havíem creuat alguns cops a la pujada i que ens deixa al lloc on hem aparcat el cotxe.

[Track](#) de l'itinerari